

Jako téma diplomové práce jsem si zvolila Syndrom CAN – psychické formy týrání. Problematika psychického týrání je velmi obtížná a složitá, přesto se nedostatky objevují již v teoretických východiscích a literatura týkající se tématu je neucelená. Z tohoto důvodu se ve své práci zabývám vymezením a klasifikováním psychického týrání. Nejprve se věnuji definicím a klasifikacím autorů v zahraniční a české literatuře. Následně se zaměřuji na uchopení pojmu psychického týrání učiteli, sociálními pracovníky a psychology. Současně zjišťuji jaké mají učitelé, psychologové a sociální pracovníci s psychickým týráním zkušenosti a jak se staví k jeho řešení. Poté srovnávám pojetí psychického týrání u autorů v literatuře a pojetí psychického týrání u dotazovaných skupin. Jako doplnění stručně analyzuji několik kasuistik psychického týrání, které mi poskytl soudní znalci z oboru psychologie. V analýze kasuistik se zaměřuji pouze na uchopení pojmu psychického týrání ve znaleckých posudcích.

Ke zjištění, jak učitelé, sociální pracovníci a psychologové chápou a přistupují k psychickému týráním, jsem využila dotazník s otevřenými otázkami. Dotazník jsem zadala 34 učitelům základních škol, 12 sociálním pracovníkům a 9 psychologům. Dále jsem analyzovala šest kasuistik psychického týrání.

Při rozboru literatury vyplynulo, že autoři v zahraniční literatuře téma psychického týrání zpracovávají kvalitněji a obsáhleji než autoři v české literatuře. Rozdíly jsou především v zaměření definicí na aktuální a potencionální škodlivost psychického týrání a na vymezení četnosti psychického týrání. V klasifikacích se objevují nedostatky ve formě vynechání kategorií a forem psychického týrání.

Ukázalo se, že z dotazovaných skupin mají největší zkušenost s psychickým týráním sociální pracovníci. Učitelé a psychologové se však s psychickým týráním setkávají také často. Odborným definicím se nejvíce přibližují definice skupiny psychologů. V definicích sociálních pracovníků a učitelů chybí vymezení některých důležitých aspektů psychického týrání, proto jsou nedostatečné. Při řešení případů psychického týrání spolupracují s jinými odborníky nejvíce sociální pracovníci. Dotazované skupiny neznají klasifikace psychického týrání. Učitelé, sociální pracovníci a psychologové uvádějí převážně případy psychického týrání odehrávající se v rodině.

Psychické týrání v celé jeho šíři nejlépe pojímají soudní znalci z oboru psychologie. U jednotlivých případů popisují všechny aspekty psychického týrání a vystihují je lépe než odborná literatura.